31988D0376

DECYZJA RADY
z dnia 24 czerwca 1988 r.
w sprawie systemu środków własnych Wspólnot

(88/376/EWG, Euratom)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 199 i 201,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 171 ust. 1 i art. 173,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

decyzja Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot ([4]), ostatnio zmieniona Jednolitym Aktem Europejskim, podniosła, w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego, do 1,4 % limit stawki stosowanej do jednolitej podstawy podatku od wartości dodanej (VAT) wcześniej ustanowionej na poziomie 1 % decyzją Rady z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych Państw Członkowskich przez środki własne Wspólnot ([5]), zwaną dalej „decyzją z dnia 21 kwietnia 1970 r.";

środki dostępne w ramach limitu 1,4 % nie są już dłużej wystarczające, aby pokryć preliminarze wydatków Wspólnoty;

Jednolity Akt Europejski otwiera przed Wspólnotą nowe możliwości; art. 8a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą przewiduje urzeczywistnianie rynku wewnętrznego do dnia 31 grudnia 1992 r.;

Wspólnota musi posiadać stabilne i gwarantowane przychody umożliwiające jej stabilizację obecnej sytuacji i prowadzenie wspólnych polityk; przychody te muszą być oparte na wydatkach uważanych za niezbędne dla realizacji tego celu, co ustalono w preliminarzach finansowych w Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, które wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1988 r.;

Rada Europejska na posiedzeniach w Brukseli w dniach 11, 12 i 13 lutego 1988 r. doszła do pewnych wniosków;

zgodnie z tymi ustaleniami Wspólnocie do 1992 r. zostanie przyznana maksymalna kwota środków własnych odpowiadająca 1,2 % całkowitego produktu narodowego brutto Państw Członkowskich należnego za rok, liczonego po cenach rynkowych, zwanego dalej „PNB";

przestrzeganie tego pułapu wymaga, aby całkowita suma środków własnych Wspólnoty przeznaczona do dyspozycji Wspólnoty na okres od 1988 r. do 1992 r. w żadnym roku nie przekraczała określonego procenta sumy PNB Wspólnoty za dany rok; wartość procentowa odpowiada stosowaniu wytycznych ustalonych dla wzrostu wydatków Wspólnoty określonych we wnioskach Rady Europejskiej dotyczących dyscypliny budżetowej i zarządzania budżetem oraz marginesowi bezpieczeństwa wynoszącemu 0,03 % PNB Wspólnoty na pokrycie nieprzewidzianych wydatków;

([1]) Dz.U. C 102 z 16.4.1988, str. 8.
([2]) Opinia wydana dnia 15 czerwca 1988 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. C 175 z 4.7.1988.
([4]) Dz.U. L 128 z 14.5.1985, str. 15.
([5]) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 19.

ustanawia się globalny pułap wynoszący 1,3 % PNB Państw Członkowskich na przydział środków na zobowiązania finansowe; zapewniony musi zostać systematyczny postęp w przydziale środków na zobowiązania finansowe i środków budżetowych na pokrycie zobowiązań;

te pułapy powinny być stosowane do czasu wprowadzenia zmian w niniejszej decyzji;

mając na względzie bardziej ścisłe dostosowywanie środków wpłacanych przez każde Państwo Członkowskie do jego zdolności wnoszenia wkładów, skład środków własnych Wspólnoty powinien zostać zmieniony i powiększony; w tym celu konieczne jest:

— ustalenie na poziomie 1,4 % maksymalnej stawki stosowanej do jednolitej podstawy wymiaru podatku od wartości dodanej każdego Państwa Członkowskiego, ograniczonej w miarę potrzeby do 55 % jego PNB,

— wprowadzenie dodatkowego rodzaju środków własnych w celu zrównoważenia dochodów i wydatków budżetowych, w oparciu o sumę PNB Państw Członkowskich; w tym celu Rada przyjmie dyrektywę w sprawie harmonizacji zestawiania produktu narodowy brutto po cenach rynkowych;

cła na produkty podlegające Traktatowi ustanawiającemu Europejską Wspólnotę Węgla i Stali powinny zostać włączone do środków własnych Wspólnoty;

konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 czerwca 1984 r. w sprawie korekty nierównowagi budżetowej mają zastosowanie przez okres ważności niniejszej decyzji; obecny mechanizm kompensacyjny musi jednakże zostać dostosowany tak, aby uwzględniał nakładanie górnego pułapu podstawy podatku VAT i wprowadzenie dodatkowych środków, musi ponadto przewidywać finansowanie korekt według klucza PNB; to dostosowanie powinno zapewnić zastąpienie udziału Zjednoczonego Królestwa z tytułu podatku VAT jego udziałem z tytułu wpłat na mocy trzecich i czwartych środków (przewidzianych odpowiednio przez podatek VAT i PKB), i że w odniesieniu do danego roku skutki nałożenia na Zjednoczone Królestwo górnego pułapu podstawy wymiaru podatku VAT i wprowadzenia czwartego środka, którego nie kompensuje ta zmiana, zostaną wyrównane przez skorygowanie rekompensaty za ten rok; wkłady Hiszpanii i Portugalii powinny zostać zmniejszone zgodnie z obniżkami przewidzianymi w art. 187 i 374 Aktu Przystąpienia z 1985 r.;

nierównowaga budżetowa powinna zostać skorygowana w taki sposób, aby nie wpływała na środki własne przeznaczone dla realizacji polityk Wspólnoty;

konkluzje Rady Europejskiej z dni 11, 12 i 13 lutego 1988 r. przewidziały stworzenie w budżecie Wspólnoty rezerwy pieniężnej, zwanej dalej „rezerwą pieniężną EFOGR", aby wyrównywać wpływ znacznych i nieprzewidzianych wahań w parytecie ECU/dolar na wydatki z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOGR); rezerwa powinna zostać objęta przepisami szczególnymi;

przepisy powinny zostać ustanowione tak, aby objąć przejście z systemu wprowadzonego decyzją 85/257/EWG, Euratom na ten wynikający z niniejszej decyzji;

Rada Europejska w dniach 11, 12 i 13 lutego 1988 r. postanowiła, że niniejsza decyzja staje się skuteczna od dnia 1 stycznia 1988 r.,

USTANAWIA NINIEJSZE PRZEPISY, KTÓRYCH PRZYJĘCIE ZALECA PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM:

Artykuł 1

Wspólnotom przyznaje się ich własne środki zgodnie z następującymi artykułami w celu zapewnienia finansowania ich budżetów.

Budżet Wspólnot jest, niezależnie od innych przychodów, finansowany w całości ze środków własnych Wspólnot.

Artykuł 2

1. Środki własne wprowadzone do budżetu Wspólnot składają się z następujących przychodów:

a) opłat, premii, dodatkowych lub wyrównawczych kwot, dodatkowych kwot lub czynników i innych ustalonych stawek celnych lub stawek celnych, które zostaną ustalone przez instytucje Wspólnot w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w ramach wspólnej polityki rolnej, a także wkładów i innych stawek celnych przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynku cukru;

b) ceł Wspólnej Taryfy Celnej oraz innych ceł ustalonych lub tych, które zostaną ustalone przez instytucje Wspólnot w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, i ceł na produkty podlegające Traktatowi ustanawiającemu Europejską Wspólnotę Węgla i Stali;

c) stosowania jednolitej stawki obowiązującej wszystkie Państwa Członkowskie do podstawy wymiaru podatku VAT, która jest ustalana w jednolity sposób dla Państw Członkowskich zgodnie z regułami wspólnotowymi; jednakże podstawa opodatkowania dla każdego Państwa Członkowskiego, uwzględniana do celów niniejszej decyzji, nie przekracza 55 % jego PNB;

d) stosowania stawki – która zostanie ustalona zgodnie z procedurą budżetową w świetle sumy całkowitej wszystkich innych dochodów – do kwoty PNB wszystkich Państw Członkowskich ustalonej zgodnie z regułami wspólnotowymi, które zostaną ustanowione w dyrektywie przyjętej na mocy art. 8 ust. 2 niniejszej decyzji.

2. Przychody wynikające ze wszystkich nowych opłat wprowadzonych w ramach wspólnej polityki, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, także stanowią środki własne określone w budżecie Wspólnot, pod warunkiem że przestrzegana była procedura przewidziana w art. 201 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą lub w art. 173 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Państwa Członkowskie zatrzymują, z tytułu poboru należności, 10 % kwot zapłaconych zgodnie z ust. 1 lit. a) i b).

4. Stawka jednolita określona w ust. 1 lit. c) odpowiada stawce wynikającej:

a) ze stosowania stawki 1,4 % do podstawy wymiaru podatku VAT dla Państw Członkowskich; oraz

b) z odliczenia kwoty brutto wyrównania referencyjnego, określonego w art. 4 ust. 2. Kwota brutto będzie kwotą rekompensaty dostosowaną z uwagi na to, że Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w finansowaniu swojej własnej rekompensaty, a udział Republiki Federalnej Niemiec jest zmniejszony o jedną trzecią. Oblicza się ją tak, jakby suma wyrównania referencyjnego była finansowana przez Państwa Członkowskie według ich podstaw wymiaru podatku VAT ustalonych zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c). Dla 1988 r. kwotę brutto takiego wyrównania referencyjnego zmniejsza się o 780 milionów ECU.

5. Stawka ustalona zgodnie z ust. 1 lit. d) ma zastosowanie do PNB każdego Państwa Członkowskiego.

6. Jeżeli na początku roku obrotowego budżet nie zostanie przyjęty, wcześniejsza jednolita stawka podatku VAT i stawki mające zastosowanie do PNB Państw Członkowskich stosowane są nadal, bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów przyjętych zgodnie z art. 8 ust. 2 z powodu wpisania rezerwy pieniężnej EFOGR do budżetu do dnia wejścia w życie nowych stawek.

7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. c), jeżeli dnia 1 stycznia danego roku obrotowego, zasady określające jednolitą podstawę wymiaru podatku VAT nie są jeszcze stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich, wkład finansowy, który ma zostać złożony do budżetu Wspólnot przez Państwo Członkowskie, które jeszcze nie stosuje jednolitej podstawy zamiast podatku VAT, zostanie ustalony proporcjonalnie do udziału jego produktu narodowego brutto w sumie całkowitej produktu krajowego brutto Państw Członkowskich według cen rynkowych w pierwszych trzech latach pięcioletniego okresu poprzedzającego dany rok. Odstępstwo to przestaje być skuteczne tak szybko, jak tylko zasady określające jednolite stawki wymiaru podatku VAT stosowane są we wszystkich Państwach Członkowskich.

8. Do celów stosowania niniejszej decyzji PNB oznacza produkt narodowy brutto w danym roku według cen rynkowych.

Artykuł 3

1. Całkowita suma środków własnych powierzonych Wspólnotom nie może przekraczać 1,20 % całkowitego PNB Wspólnoty przeznaczonego na koszty narosłe.

Całkowita suma środków własnych powierzonych Wspólnotom, dla żadnego z lat w okresie 1988–1992 r., nie może przekraczać następującego procentowego udziału w całkowitym PNB Wspólnoty dla danego roku:

— 1998 r.: 1,15,

— 1989 r.: 1,17,

— 1990 r.: 1,18,

— 1991 r.: 1,19,

— 1992 r.: 1,20.

2. Przydział środków na zobowiązania finansowe wpisany do ogólnego budżetu Wspólnot na okres 1988–1992 r. musi być zgodny z systematycznym postępem prowadzącym do całkowitej sumy, która nie przekracza 1,30 % całkowitego PNB Wspólnoty w 1992 r. Ścisły stosunek pomiędzy przydziałem środków na zobowiązania a środkami na pokrycie kosztów narosłych zostanie utrzymany w celu zagwarantowania ich zgodność i przestrzeganie pułapu określonego w ust. 1 w następnych latach.

3. Ogólne pułapy określone w ust. 1 i 2 stosowane są do dnia zmiany niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Zjednoczonemu Królestwu przyznaje się korektę w odniesieniu do nierównowagi budżetowej. Korekta ta składa się z kwoty podstawowej i dostosowania. Dostosowanie koryguje kwotę podstawową do kwoty wyrównania referencyjnego.

1. Kwota podstawowa ustalana jest poprzez:

a) obliczenie różnicy za poprzedni rok obrotowy, pomiędzy:

— udziałem procentowym Zjednoczonego Królestwa w całkowitej sumie płatności określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) i d) dokonanych w trakcie roku obrotowego, łącznie z dostosowaniami według stawki jednolitej dotyczącej poprzednich lat obrotowych, oraz

— udziałem procentowym Zjednoczonego Królestwa w całkowitej kwocie przydzielonych wydatków;

b) stosowanie otrzymanej w ten sposób różnicy do całkowitej kwoty przydzielonych wydatków;

c) pomnożenie wyniku przez 0,66.

2. Wyrównanie referencyjne stanowi korektę wynikającą z zastosowania poniższych lit. a), b) i c), poprawione przez skutki w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa wynikające z przejścia na ograniczoną pułapem górnym stawkę podatku VAT i płatności określone w art. 2 ust. 1 lit. d).

Wyrównanie referencyjne ustala się przez:

a) obliczenie różnicy występującej w poprzednim roku obrotowym, pomiędzy:

— udziałem procentowym Zjednoczonego Królestwa w całkowitej sumie płatności z tytułu podatku VAT, które zostałyby dokonane w trakcie tego roku obrotowego, łącznie z dostosowaniami dotyczącymi poprzednich lat obrotowych, dla sum finansowanych przez środki określone w art. 2 ust. 1 lit. c) i d), gdyby stawka podatku VAT była stosowana do podstaw bez ograniczania pułapem górnym, oraz

— udziałem procentowym Zjednoczonego Królestwa w całkowitej kwocie przydzielonych wydatków;

b) stosowanie tak otrzymanej różnicy do całkowitej kwoty przydzielonych wydatków;

c) pomnożenie wyniku przez 0,66;

d) odjęcie płatności dokonanych przez Zjednoczone Królestwo uwzględnionych w ust. 1 lit. a) tiret pierwsze od tych uwzględnionych w ust. 2 lit. a) tiret pierwsze;

e) odjęcie sumy wyliczonej w lit. d) od sumy wyliczonej w lit. c).

3. Kwotę podstawową wyrównuje się w taki sposób, aby odpowiadała kwocie wyrównania referencyjnego.

Artykuł 5

1. Koszt korekty ponoszą pozostałe Państwa Członkowskie zgodnie z następującymi uzgodnieniami:

podział kosztów wylicza się najpierw w odniesieniu do udziału każdego Państwa Członkowskiego w płatnościach określonych w art. 2 ust. 1 lit. d), z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa; następnie dostosowuje się go w taki sposób, aby ograniczyć udział Republiki Federalnej Niemiec do dwóch trzecich udziału wynikającego z tego wyliczenia.

2. Korektę przyznaje się Zjednoczonemu Królestwu poprzez zmniejszenie jego płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c). Koszty poniesione przez pozostałe Państwa Członkowskie dodaje się do ich płatności wynikających ze stosowania w stosunku do każdego Państwa Członkowskiego art. 2 ust. 1 lit. c) w wysokości do 1,4 % stawki podatku VAT i art. 2 ust. 1 lit. d).

3. Komisja przeprowadza wyliczenia wymagane do zastosowania art. 4 i niniejszego artykułu.

4. Jeżeli na początku roku obrotowego budżet nie zostanie przyjęty, korekta przyznana Zjednoczonemu Królestwu oraz koszty poniesione przez pozostałe Państwa Członkowskie wprowadzone do ostatecznie przyjętego budżetu są nadal stosowane.

Artykuł 6

Przychód określony w art. 2 wykorzystywany jest bez zróżnicowania na finansowanie wszystkich wydatków określonych w budżecie Wspólnot. Jednakże przychód potrzebny do pokrycia w całości lub w części rezerwy pieniężnej EFOGR, wprowadzonej do budżetu Wspólnot, nie jest wymagany od Państw Członkowskich do czasu utworzenia rezerwy. Przepisy dotyczące funkcjonowania tej rezerwy, w razie konieczności, przyjmuje się zgodnie z art. 8 ust. 2.

Poprzedni akapit pozostaje bez uszczerbku dla traktowania wkładów niektórych Państw Członkowskich w odniesieniu do programów uzupełniających przewidzianych w art. 130l Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

Artykuł 7

Każdą nadwyżkę przychodu Wspólnot nad całkowitą kwotą rzeczywistych wydatków w ciągu roku obrotowego przenosi się na następny rok obrotowy. Jednakże każda nadwyżka powstała w wyniku przeniesienia z rozdziałów gwarancji EFOGR do rezerwy pieniężnej traktowana jest jako środki własne.

Artykuł 8

1. Środki własne Wspólnoty określone w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) pobierane są przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami krajowymi wynikającymi z przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, które w miarę potrzeby są dostosowywane do wymagań wynikających z reguł wspólnotowych. Komisja regularnie bada przepisy krajowe przedstawione jej przez Państwa Członkowskie, przekazuje Państwom Członkowskim poprawki, które uważa za konieczne, aby zapewnić ich zgodność z regułami wspólnotowymi, i składa sprawozdania władzom budżetowym. Państwa Członkowskie udostępnią Komisji środki zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a)–d).

2. Bez uszczerbku dla weryfikacji ksiąg rachunkowych i kontroli, które są zgodne z prawem i odbywają się w regularnych odstępach czasu oraz zgodnie z art. 206a Traktatu ustanawiającego

Europejską Wspólnotę Gospodarczą, takie weryfikacje ksiąg i kontrole dotyczą głównie wiarygodności i skuteczności systemów krajowych oraz procedur dla określania podstawy środków własnych pochodzących z podatku VAT i PNB, oraz bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących inspekcji zgodnie z art. 209 lit. c) tego Traktatu, Rada, stanowiąc jednomyślnie w sprawie wniosku Komisji i po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, przyjmuje przepisy niezbędne do stosowania niniejszej decyzji i do umożliwienia inspekcji w zakresie poboru, udostępniania Komisji i dokonywania płatności w zakresie przychodów określonych w art. 2 i 5.

Artykuł 9

Mechanizm stopniowego zwrotu środków własnych pochodzących z podatku VAT lub wkładów finansowych opartych o PNB, wprowadzony do 1991 r. dla Królestwa Hiszpanii oraz Republiki Portugalskiej na mocy art. 187 i 374 Aktu Przystąpienia z 1985 r., ma zastosowanie do środków własnych pochodzących z podatku VAT lub wkładów finansowych opartych o PNB określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) i d) niniejszej decyzji. Ma on zastosowanie także do płatności dokonywanych przez te dwa Państwa Członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 2 niniejszej decyzji. W ostatnim przypadku stawka refundacji jest stawką stosowaną w odniesieniu roku, dla którego przyznana jest korekta.

Artykuł 10

Komisja przedkłada do końca 1991 r. sprawozdanie w sprawie funkcjonowania systemu, łącznie z ponownym zbadaniem korekty nierównowagi budżetowej przyznanej Zjednoczonemu Królestwu, ustanowionej niniejszą decyzją.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie powiadamiane są o niniejszej decyzji przez sekretarza generalnego Rady Wspólnot Europejskich; decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Państwa Członkowskie niezwłocznie informują sekretarza generalnego Rady Wspólnot Europejskich o zakończeniu procedur przyjęcia niniejszej decyzji zgodnie ze swoimi wymaganiami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego powiadomienia określonego w akapicie drugim. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 1988 r.

2. a) Z zastrzeżeniem lit. b) i c), decyzja 85/257/EWG, Euratom tarci moc z dniem 1 stycznia 1988 r. Wszystkie odniesienia do decyzji z dnia 21 kwietnia 1970 r. lub decyzji 85/257/EWG, Euratom rozumiane są jako odniesienia do niniejszej decyzji.

b) Artykuł 3 decyzji 85/257/EWG, Euratom jest nadal stosowany do obliczania i dostosowywania przychodu pochodzącego ze stosowania stawek do jednolitej nieograniczonej pułapem górnym podstawy wymiaru podatku od wartości dodanej w 1987 r. i w latach wcześniejszych. Dla 1988 r. odliczenie na rzecz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do wcześniejszych lat obrotowych oblicza się zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. b) pkt i), ii) oraz iii) wspomnianej decyzji. Podział kosztów jego finansowania oblicza się zgodnie z art. 5 ust. 1 niniejszej decyzji. Sumy odpowiadające odliczeniu i podziałowi kosztu jego finansowania oblicza się zgodnie z art. 5 ust. 2 niniejszej decyzji. W przypadku zastosowania art. 2 ust. 7 płatności z tytułu podatku od wartości dodanej zastępuje się wkładami finansowymi według wyliczeń określonych w niniejszym ustępie dla każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego; system ten ma również zastosowanie do płatności z tytułu dostosowań korekt za lata poprzednie.

c) Artykuł 4 ust. 2 decyzji 85/257/EWG, Euratom jest nadal stosowany do wkładów finansowych potrzebnych na sfinansowanie ukończenia programu uzupełniającego dla funkcjonowania reaktora HFR (reaktora wysokostrumieniowego) 1984–1987 r.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 24 czerwca 1988 r.

W imieniu Komisji

M. BANGEMANN

Przewodniczący